

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 8 czerwca 2012 r.

DOLiS/DEC-514/12/35439, 35643

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M. R. na przetwarzanie jego danych osobowych przez Panią P. W., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą „S.” Zarządzanie i Administrowanie Nieruchomościami,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. R., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Panią P. W., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą „S.” Zarządzanie i Administrowanie Nieruchomościami. Skarżący zwrócił się z prośbą o „sprawdzenie poprawności przechowywania i wykorzystywania danych osobowych w firmie” wobec „kilkukrotnego podania mojego [Skarżącego] nazwiska oraz wskazania miejsca zamieszkania w piśmie przesłanym do wszystkich członków Wspólnoty Mieszkaniowej O.”, zwanej dalej Wspólnotą, dodając: „nigdy nie wyraziłem zgody na wykorzystanie w taki sposób moich danych osobowych”. Skarżący załączył kopię pisma z dnia [...] marca 2011 r., podpisanego przez Panią E. S., licencjonowanego zarządcę nieruchomości, skierowanego do członków Wspólnoty, zawierającego wyjaśnienia odnośnie do sprawowania zarządu, w którym zamieszczono informacje o kradzieży części „z rowerów Pani R. z budynku nr [...] kl. [...]”, o kradzieży roweru „Państwa R. z klatki schodowej z budynku [...] kl. [...]” oraz o tym, że „Państwo R. (jako jedyni) zażądali zwrotu pieniędzy za skradzione rowery od Zarządcy lub od Firmy J.. Zarządca odmówił zwrotu pieniędzy i poinformował Państwa R., że udostępni im wszystkie niezbędne dokumenty, które pozwolą im dochodzić swoich roszczeń na drodze sądowej, jeżeli uważają, że ktoś ponosi odpowiedzialność za kradzież rowerów przetrzymywanych na klatce schodowej”. Skarżący załączył też kopię pisma Rady Wspólnoty Mieszkaniowej B., zaadresowanego „Droży

Mieszkańcy!”, pod treścią którego wskazani zostali: członek Rady Wspólnoty DC [imię i nazwisko] oraz mieszkańcy K. R., DG ...[imię, nazwisko, numer bloku i lokalu innej osoby].

Pisemnych wyjaśnień w imieniu Pani P. W., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą „S.” Zarządzanie i Administrowanie Nieruchomościami, udzieliła w sprawie pismem z dnia [...] stycznia 2012 r. Pani E. S.. Podała, że Skarżący pozostaje w związku małżeńskim z członkiem Wspólnoty, „na rzecz której »S.« Zarządzanie i Administrowanie Nieruchomościami świadczyła usługi z zakresu zarządu nieruchomością wspólną. W ostatnim czasie umowa łącząca moją firmę ze Wspólnotą wygasła, w związku [z] czym cała dokumentacja, zebrana w czasie trwania powołanego stosunku zobowiązaniowego, która zawierała w sobie pisma związane z wykonywaniem usług zarządczych, w zakres których zalicza się zapewne, powołane w skardze z dnia [...] września 2011 r., pismo z dnia [...] marca 2011 r., została przekazana przedstawicielom Wspólnoty”. Pani E. S. dodała, że „po przesłaniu pisma z dnia [...] marca 2011 r. zostaną przedłożone wyczerpujące wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie”. Udzieliła ich pismem z dnia [...] lutego 2012 r., w którym szczegółowo opisała okoliczności wystosowania pisma z dnia [...] marca 2011 r., zawierającego ww. dane osobowe Skarżącego, oraz wskazała przepisy prawa stanowiące według niej podstawy prawne udostępnienia w ww. sposób tych danych.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Przedmiotem postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie jest przetwarzanie danych osobowych Pana M. R. przez Panią P. W., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą „S.” Zarządzanie i Administrowanie Nieruchomościami, zarządcę Wspólnoty Mieszkaniowej O., polegające na udostępnieniu danych osobowych Skarżącego w zakresie „nazwiska oraz wskazania miejsca zamieszkania w piśmie przesłanym do wszystkich członków Wspólnoty” z dnia [...] marca 2011 r.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia, jakie powinno zostać wydane w sprawie, ma okoliczność, że Pani P. W., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą „S.” Zarządzanie i Administrowanie Nieruchomościami, nie jest już zarządcą Wspólnoty, ponieważ łącząca te podmioty umowa z dnia [...] lipca 2005 r. o zarządzanie nieruchomością wspólną wygasła, w związku z czym, jak wyjaśniła Pani E. S., „cała dokumentacja, zebrana w czasie trwania powołanego stosunku zobowiązaniowego, która zawierała w sobie pisma związane z wykonywaniem usług zarządczych, w zakres których zalicza się zapewne, powołane w skardze z dnia [...] września 2011 r., pismo z dnia [...] marca 2011 r., została przekazana przedstawicielom Wspólnoty”. Z powyższego wynika, że ww. zarządca nie przetwarza aktualnie danych osobowych Skarżącego zawartych w ww. piśmie z dnia [...] marca 2011 r.

W tej sytuacji uznać należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do zastosowania przez Generalnego Inspektora art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, gdyż warunkiem wydania przez organ rozstrzygnięcia, o którym mowa w tym przepisie, jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej. W niniejszej sprawie warunek ten nie jest spełniony, a w konsekwencji wobec braku obecnie podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w drodze decyzji administracyjnej postępowanie w sprawie należy umorzyć.

W myśl art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek

przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Należy wskazać, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W literaturze przedmiotu podnosi się: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B.Adamiak, J.Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489). Dodać warto, że Naczelny Sąd Administracyjny - Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu w wyroku z dnia 27 czerwca 1997 r. (sygn. akt I SA/Wr 871/96) stwierdził: „z bezprzedmiotowością postępowania mamy bowiem do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie”. Także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 lutego 2008 r. (sygn. akt III 762/07) wskazał, że „postępowanie staje się bezprzedmiotowe, gdy brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, co powoduje, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie co do istoty”.

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, bo nie ma wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W sytuacji gdy kwestionowane przetwarzania danych osobowych nie ma aktualnie miejsca, prowadzone przez Generalnego Inspektora postępowanie administracyjne, ukierunkowane na przywrócenie stanu zgodnego z prawem w ww. procesie, jest oczywiście bezprzedmiotowe.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).